
La roda

FÉLIX
De Azúa

I, aquí, un col·lega del taller

Uns quants plumífers, pocs, pensem que el periodista s'ha de mantenir lluny del poder i estar atent als seus excessos. Cosa que ens converteix en empestats entre la gent que viu a costa de l'erari públic (o assimilats), gaudim de mala reputació i no ens regalen mai entrades per al futbol. Una verdadera felicitat molt difícil d'assolir.

Per això m'ha produït una gran alegria el llibre de **Xavier Roig** titulat amb tota exactitud *La dictadura de la incompetència* (La Campana). Com poden veure per l'accent a la è, de moment només es pot llegir en català, però confio que es tradueixi *ipso facto* perquè és d'aplicació general des de Barcelona fins a Algesires. No conec **Roig**, però col·labora al diari *Avui*, així que dedueixo que està lliure de l'oprobri d'espanyolisme i més aviat deu tirar a nacionalista. Això no ha impedit que escrigui un llibre demolidor sobre l'Administració catalana i especialment contra els seus mimats i incompetents polítics. No s'enganyin: el que diu sobre Catalunya és aplicable a la resta d'Espanya.

Xavier Roig ha escrit un llibre demolidor sobre l'Administració catalana i els seus polítics

Roig, un especialista en noves tecnologies que ha ocupat diferents càrrecs directius multinacionals i ha viscut en cinc continents, explica que l'origen del llibre es troba en un estupor. Convidat per un ministre de la Generalitat a formar part d'una comissió d'experts elegits entre el que el capítol anomenava «la societat civil», es va adonar que només tres de les 10 persones convocades treballaven al sector privat. Els altres eren tots funcionaris. La «societat civil» dels polítics catalans s'assembla cada vegada més a la dels sindicats verticals.

Xavier Roig exposa que la nostra societat, adormida per la subvenció, una educació vetusta, les màfies, la incompetència, l'opacitat mediàtica, la partitocràcia, els germans i cunyats i un colossal funcionariat clientelista, s'està convertint en allò que els separatistes diuen des de fa 30 anys que odien de l'Estat espanyol.

Segur que no rebrà gaires felicitacions per aquest llibre, i la meva segurament li farà ben poca gràcia, però què hi farem. És la pura veritat. ≡